

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

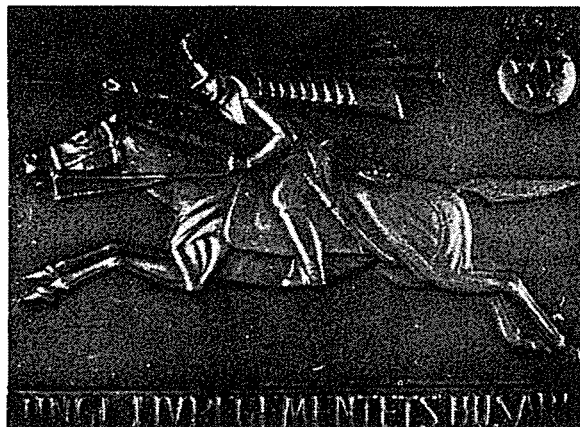
LIVHUSAREN

Innehåll

Sekundchefen har ordet (Magnus Olson)	1
"Jag minns" (Gerard de Geer)	2- 4
Fläkt av en svunnen tid (red)	5
Vårt försvar (red)	5
Lifskv (Carl-Mikael Hansson, Björn Olsson)	6- 7
K 3 museum (Sven Littorin)	7
Idrott (Bertil Karlsson)	8- 9
Kamratförening Värmland	9
Finlands armé, reserapport (Rune Smedberg)	10-12
Ryttaren och hästen (red)	13
Högvakt, 3. skv (Lars Bertilsson, Anders Jacobsson)	14-15
Personalinformation (Eric Berg, Ulf Runesson)	16-19
In memorian (Sven Littorin)	20-21
ÖB's programplan (delar)	22-23
Pressklipp- (red)	24
Landstigningsövning 1978	25
Skånska Husarer (Inger Järsholm)	26-27
Ur gamla albumet (red)	28

LIVHUSAREN

SEKUNDHEFEN HAR ORDET

Utbildningen av den tredje åldersklassen jägare pågår. Ökad erfarenhet bland befälet och fastare organisation, utrustning och bestämmelser ger ökad stadga åt verksamheten. Befälsknappheten på plutonerna är dock alltså jämt besvärande. Rekryteringen fungerar dock väl.- Så kan man i korthet beskriva läget vid grundutbildningsbataljonen.

K 3/Und har i år ett litet kursår. Detta medger nödvändig översyn av planer och applikatoriska exempel. Genomförda kurser har gett gott resultat. Kursdeltagarna har vänt åter hem till civil eller militär arbetsplats med ökad militär förmåga och stärkt förtroende för effektivitet inom försvaret.

Vid sidan av dessa två huvuduppgifter pågår vid regementet en fortgående utvecklings- och rationaliseringsverksamhet. Utbildningsorganisation, metoder, vakt och beredskap samt motortjänst studeras i syfte att med bättre eller minst bibehållen effekt minska arbetstidsuttag utöver det normala och minska materielförluster och slitage. Därigenom förbättras arbetsmiljö och ekonomi, viktiga mål i tiden.

Inom Skövde garnison pågår en energisk samordningsverksamhet under garnisonschefens ledning. Vi deltar med liv och lust och med följande motto: Samordna allt som går att samordna och som ger effekt, men med bibehållen självständighet och egenart.

Så sträva vi då i dag som generationer före oss mot ett gemensamt mål: Skapa goda kavalleriförband för krigsorganisationen!

"JAG MINNS"

Lifhusarerna

Från min tidigaste barndom levde jag intensivt tillsammans med livhusarer. På den tiden - 1800-talets sista decennium - fanns ännu indelningsverket kvar. Vid Bålby herrgård - disponentbostaden på Hasselfors bruk - fanns rusthåll för två husarer. De var välbeställda jordbrukare vid två husartorp men ryckte varje höst in på några veckors möte på Sanahed. De var våra - mina och min brors ridlärare och vi uppskattade dem högt. Än större värde satte vi dock på hästarna. De var fyra stycken varmlodiga ston. Jag kommer än i dag ihåg vad de hette: Svea, Göta, Synneve och Solveig. Bortsett från de korta mötesveckorna fick vi rida eller köra dem så mycket vi ville. Härtill kom att under mötena ofta hela skvadroner kom till Bålby för att där bedriva övningar. Särskilt högtidligt var det när prins Eugen, då ryttmästare vid livhusarerna, var med. Undra på att mitt intresse redan tidigt väcktes för militäryrket. Strax före studentexamen beslöt jag mig för att bli statsofficer vid Lifregementets Husarer. Jag tog risken att redan två månader före examen beställa uniform och ridstövlar hos Skövdes bästa skraddare och skomakare. Av en händelse mötte jag överstelöjtnant Carl Reuterswärd just när jag kom ut från skraddaren. Han var gammal vän till familjen och hälsade mig välkommen till regementet. "Du har väl beställt en vacker dolma?", sporde han. "Nej, tyvärr en fältgrå uniform enligt instruktioner jag fått", blev mitt svar. "Absolut felaktigt", förklarade Reuterswärd. "Självfallet skall Du ha en dolma". Egenhändigt tog han mig med till regementets förråd, och där tog han ut dolma, byxor och mössa som passade mig förträffligt. Studentexamen på Lundsberg var sen och jag inställde mig vid kavalleriskolan vid K 8 i Umeå en vecka för sent. Resan dit gjorde jag med nattåg. Spänningen inför det okända som förestod mig var så stor att jag aldrig lade mig utan gick ut vid varje tåguppehåll. Livhusarer var ej så vanliga i Norrland, och jag gjorde ett visst uppseende där jag gick i min vackra dolma. En äldre herre som kom under fund om att

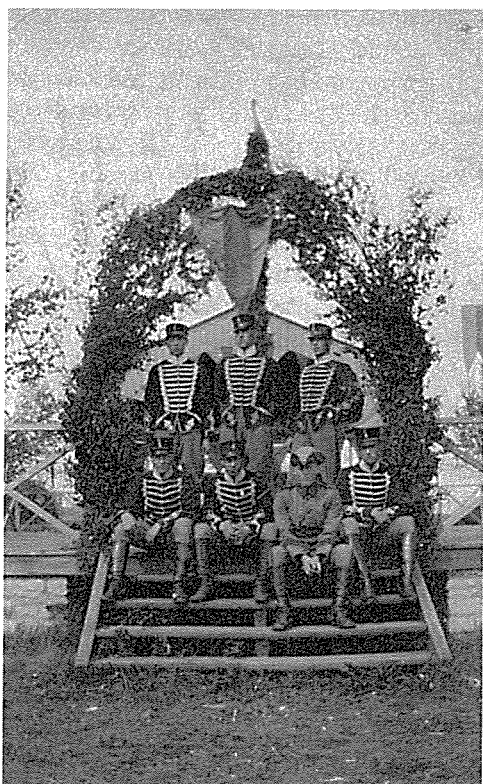

jag var officersvolontär på väg till kavalleriskolan i Umeå lyckönskade mig men förklarade samtidigt att det skulle bli uppror bland flickorna i Umeå. Idet avseendet hade han i viss mån rätt.

Med skrattsalvor mottogs jag vid kavalleriskolan. Varför? Dolman! Reuterswärd hade fullkomligt fel. Jag fick snabbt ömsa skinn till den fältgrå med sin trekantiga hatt. Ett år fick jag sedan tillbringa i Umeå och trivdes förträffligt. Vi hade förnämligt men fordrande befäl och fick en god utbildning för vårt framtida yrke. Major Croneborg på Livhusarerna och ryttmästare Adlercreutz vid Livgardet till häst var mina chefer på resp. rekryt- och underofficersskolan. Den senare fick mycket beröm för sin kurs när den avslutades under ledning av kavalleriinspektören Prins Carl i slutet av maj 1909. Från utbildningsåret i Umeå var jag med om många spännande episoder men skall begränsa mig till att redogöra för tre.

Vid ett tillfälle anmodade mig Adlercreutz att hålla ett föredrag om Barkly de Tolllys tåg över Kvarken år 1809. Jag förberedde mig noga. På hundraårsdagen av denna händelse hade vi nattövning på isen mellan Holmön och fastlandet. Vid soluppgången mitt ute på Kvarkens is beordrade Adlercreutz uppställning till häst och anmodade helt överraskande mig att hålla mitt föredrag. Det var förvisso en inspirerande miljö, och jag slutade mitt föredrag med en uppmaning till mina kamrater att väl förbereda oss i vårt kall att försvara

fosterjorden vid ett eventuellt iramtida försök till invasion. Jag fick beröm för mitt anförande av Adlercreutz. Kronan på verket den dagen blev för mig att jag segrade i en orienteringstävling på skidor från

Kvarken till Umeå. Det var förvisso den lyckligaste dag jag upplevt under min militära utbildning.

Episod nummer två gällde också mig och kunde ha slutat med en katastrof. Vi hade nattlig orienteringstävling och var beordrade att använda generalstabens karta skala 100 000. Målet var "m" i Umeå landsförsamling och det låg söder om Ume älv. Jag red emellertid efter kartan 50 000-dels skala, och där låg "m"-et norr om älven. Jag var först vid sista kontrollen. Nedkommen till älvstranden såg där ruskigt ut. Strax uppströms bildade älven en fors och det öppna vattnet såg svart och hotande ut. Jag satte sporrarna i hästen och galopperade över älven. Förgäves sökte jag efter målet och fann till min förtyvillan när jag tog upp 100 000-delskartan att jag var på fel sida älven. Det blev galopp åter, men jag kom in nr 11 i stället för nr 1 som blivit resultatet om jag använt rätt karta. En undersökning av mina spår på isen visade att om jag ridit 5 m högre upp mot det öppna vattnet hade jag sannolikt drunknat i Umeälvens djupa svarta vatten.

Episoden nummer tre redogör för kavalleriskolans vintermarsch till häst och på skidor från Umeå till Sollefteå och åter till Umeå. De två första dagarna red och åkte vi skidor till Sollefteå. Hälften red och den andra hälften snörkörde på skidor. De icke beridna hästarna följde lösa som tross kolonnen. Under tiden hade vi stridsövningar mot ett infanteriregemente från Härnösand. I Sollefteå vilade vi en dag och låg förlagda på trängkårens kaserner. Före avfärden stod vi uppställda till häst på kaserngården och kårchefen höll ett tal till oss där han berömde oss för vår spänst och vårt goda uppförande. När vi på hemvägen nalkades Forsmobron beordrade Adlercreutz uppställning vid sidan av vägen och sedan höll han ett strafftal till oss som vi aldrig kommer att glömma. "Nu när kårchefens beröm förtonat skall jag tala om för er den verkliga sanningen. Ni har uppfört er uruselt i Sollefteå och som straff skall ni få marschera hem på materiellvägarna längs järnvägen utan uppehåll till Umeå". Vi såg frågande på varandra och fick senare erfara att ett par volontärer druckit för mycket på en restaurang i Sollefteå. Sedan började en marsch som väl aldrig tidigare förekommit. Under 42 timmar red resp. snörkörde vi utan uppehåll till Umeå. Under marschen inträffade en episod som lätt kunnat sluta med en katastrof. Först red hela skvadronen med en skidåkare efter

prenumerera

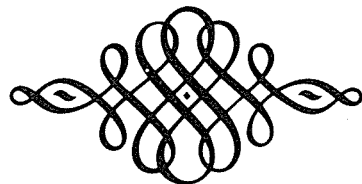
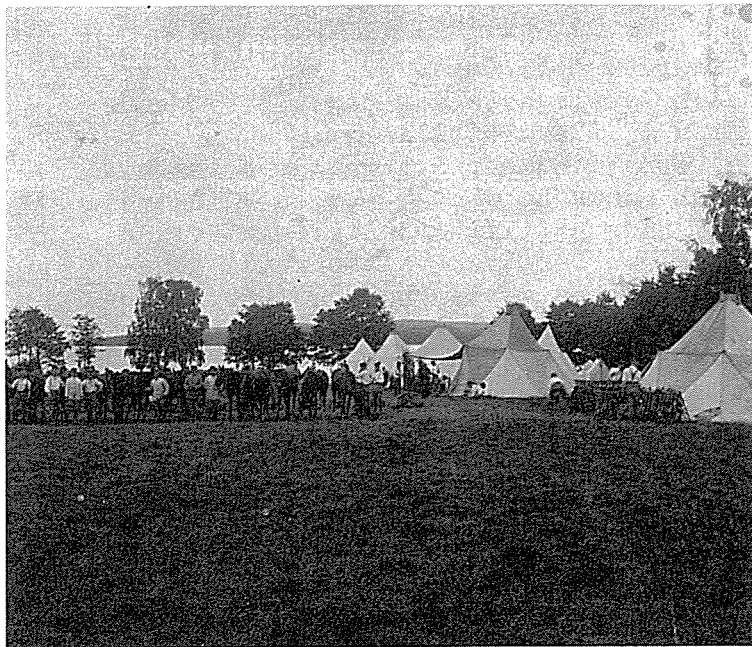
Postgiro 61 09 17-7

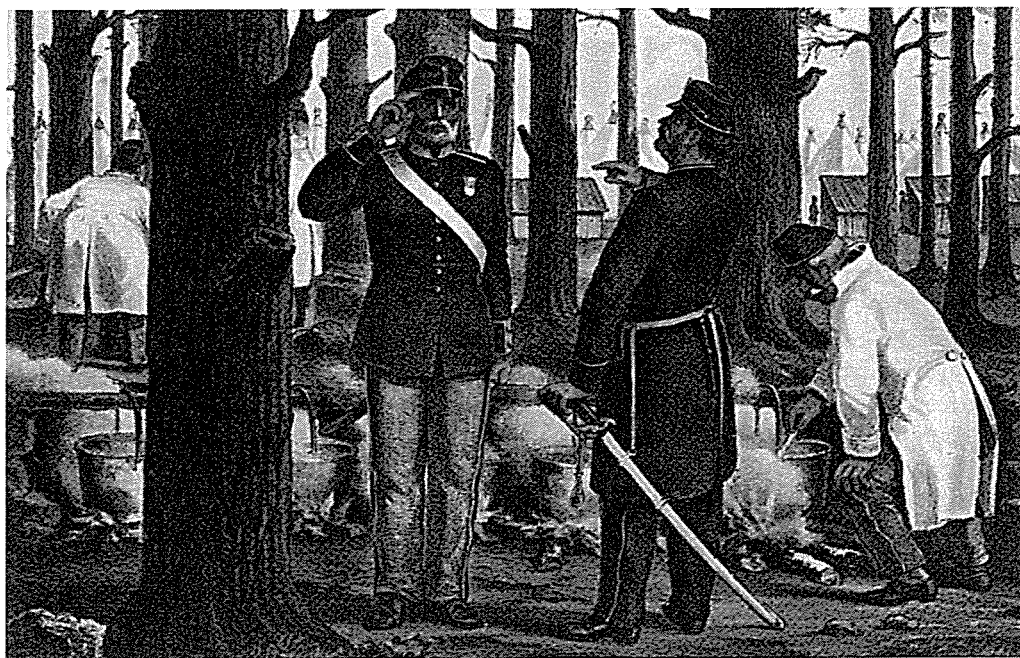
varje ryttare. Sist i den långa kolonnen följde löshästarna. Gång på gång passerade vi järnvägen eftersom vi följde den gamla materiellvägen eller kanske rättare sagt stigen. I varje fall var det under långa sträckor endast en stig. Vid en järnvägsövergång hände det fatala att de fem sista löshästarna icke följde de andra utan vek av längs järnvägen. När vi erfor detta galopperade under panikstämning Adlercreutz med två man i förväg till närmaste station som lyckligtvis låg endast 3 km framför oss.

Det är långt mellan stationerna i Norrland. Till sin förfäran erfor de på stationen att ett nattnälltåg redan startat från framförliggande station och omöjlig kunde stoppas. Fylld av ångest galopperade Adlercreutz vidare till nästa övergång och hann i tid leda de fem hästarna från järnvägsspåret. En halv minut efter sedan den sista hästen förts åt sidan susade snälltåget förbi. Vad hade hänt om Adlercreutz kommit för sent? Självfallet hade alla hästarna strukit med, men man kunde ifrågasätta om inte snälltåget sparat ur. Det viskades längs leden att då hade Adlercreutz fått ett välförtjänt straff för sin alltför hårda vidräkning med ett par volontärers ganska blygsamma förseelse. Efter 42 timmars marsch och med flera hästar halta kom vi dock lyckligen men uttröttade fram till Umeå.

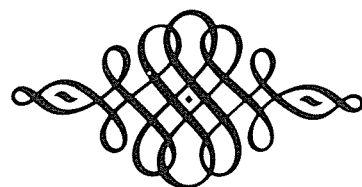
Efter att ha klarat kavalleriskolan befordrades volontärerna till distinktionskorpraler och ryckte in som troppchefer till respektive regementen. Den tropp som tilldelades mig tillhörde 4. skvadronen med Ludvig Hamilton som chef. Min tropp bestod till 50 % av rekryter från Västergötlands landsbygd och 50 % av industrigrabbar från Göteborg. Det var sommaren 1909, en kritisk tid. Storstrejk rådde i hela landet. Vid regementena blev det under några veckor permissionsförbud, mycket impopulärt bland såväl befäl som manskap. Vi måste vara beredda att nedslå eventuella upplopp i samband med strejken. Beträffande denna var det helt olika bedömning bland de två kategorierna beväringar. Jag lyssnade till det resonemang som fördes under kvällarna. Bondpojkarna tyckte det skulle vara kul att dra sablarna mot städernas slynglar. Industrigrabbarna däremot viskade under sneglande mot min säng: Gäller det att dra sablarna vet vi nog mot vilka vi skall vända dem. Inte blir det mot våra klassbröder i strejken. Jag funderade allvarligt på om det var min skyldighet att rapportera detta, vilket jag dock avstod från. Men så på en gång blev det allvar. Från Tidaholm ingick meddelande att det var upplopp i staden. Myndigheterna kunde inte klara situationen och begärde hjälp från regementet. Överste Nybleus beslöt att omedelbart sända en skvadron till Tidaholm. Han

hade det goda omdömet att utse ryttmästare Fredrik von Essen som chef för skvadronen. von Essen var en oduglig officer vad gällde större förband. Han kunde ej ens de vanliga kommandoorden. För smärre förband skulle han säkerligen vara en förträfflig chef i strid. Han var utomordentligt populär bland såväl befäl som manskap. Fredrik von Essen ryckte ut med sin skvadron fullt krigsutrustad och med skarpladdad ammunition. Hur kuvade nu von Essen upploppet i Tidaholm? När han kommit strax norr om staden beordrade han avsittning och gömde såväl manskap som hästar i en skogsdunge. Därefter gick han ensam utan vapen in i staden. På sin breda västgötska uppmanade han ledarna att hålla sig lugna och gå hem. Då han var från trakten kände han många. På mindre än en kvart var upploppet kuvat. Fredrik von Essen behövde aldrig säga att en skvadron husarer låg stridsberedda strax norr om staden. Tänk om vi hade haft en sådan befälhavare vid upploppet i Ådalen 1928! Då hade aldrig något blod behövt flyta där.

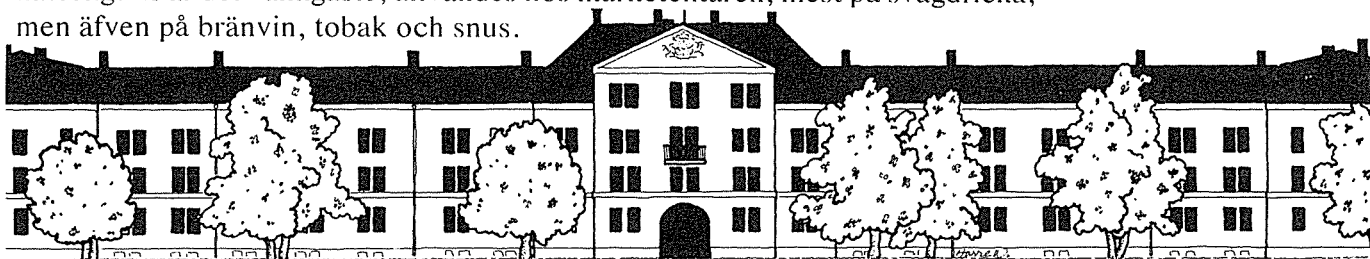
fläkt av en svun- nen tid

Uti kokgroten

Men likasom människan icke lefver allenast af bröd, så lefver hon ej heller af prat. Särdeles måste sådana starka förstörelsemaskiner, som soldater äro, matas med tillräcklig förbrukningsmaterial, annars blifva de snart svaga, bräckliga och odugliga.

Proviandtaten är uppgjord med omtanke och välmening, och den betydliga brödquantiteten gör den ganska tillräcklig. Härtill kommer den såkallade tobaksskillingen – några öre per man efter olika grader och förhållanden, så att t ex sjukvårdssoldaten har mer än de öfriga – och denna besparas eller, hvilket naturligtvis är det vanligaste, användes hos marketentaren, mest på svagdricka, men äfven på bränvin, tobak och snus.

V Å R T F Ö R S V A R

Med detta nummer följer ett informationsblad om tidskriften Vårt Försvar. Den är organ för Allmänna Försvarsföreningen, som har till ändamål att skapa levande förståelse för behovet av ett starkt försvar till trygghet av vår frihet och vår fred. Föreningen står helt fri och obunden av myndigheter, institutioner och politiska partier.

I en tid då tal om avspänning i verkligheten åtföljs av omfattande militära rustningar växer osäkerheten inför framtiden. Stater som vill bevara sin frihet måste ta hänsyn till denna osäkerhet i sin försvarspolitik. Medvetandet härom måste väckas genom en debatt som når ut till allt fler människor.

Det är svårt och komplicerat att klargöra vårt behov av stridskrafter. Försvarsanslagen ger i fredstid inga fördelar för människor i allmänhet och medför ej heller påtagliga förbättringar av samhällsservicen. Politiker och andra utanför försvaret stående opinionsbildare engagerar sig därför ogärna i försvarsfrågorna. Därför är det så angeläget att Du – som är försvarsintresserad – hjälper till. Genom att stödja Allmänna Försvarsföreningen genom medlemskap eller prenumeration på Vårt Försvar kan Du verksamt bidra till att öka intresset för vår säkerhetspolitik. Samtidigt får Du tillfälle att följa med vad som rör sig på detta område så att Du kan diskutera säkerhetsfrågor med Dina arbetskamrater och vänner.

LIFSKV

VAD ÄR LIVSKVADRON?

Livskvadron består till största delen av KBS uttagna och en liten del PBS samt GS 1. Den övervägande delen har själva sökt till K 3. Skvadronen utbildar sina flesta soldater till jägarplutonchefer, ställföreträdare men även granatkastarchefer, stabschefer och fyra stycken väblar. I Livskvadron ingår även GS 1 som utbildar truppchefer. Dessa är aspiranter som tänkt fortsätta yrkesmässigt inom armén. Under de tre första månaderna av vår utbildningstid ingick även TolKS som nu studerar vidare i Uppsala. En del av KBS har i höst åkt upp som aspiranter till K 4 i Umeå.

Vad innebär nu denna utbildning rent konkret för oss på livskvadron? Framför allt en mängd fältdygn, närmare bestämt ett huderatal, vilket är fler än något annat förband i Sverige.

Vi har bl a varit med om två skjutveckor, flera jägarövningar och dygnsövningar. En oförglömlig fjällmarsch har också ingått i utbildningen. Den bild av fjällen som turisterna får, med långsträckta fjäll, fyllda av renar och samer, missade vi helt. Våra minnen av marschen är i stället sten på sten, myggor, bergsbestigning, regn när man åt lunch och skulle slå läger, kalla forsar som man skulle bada i varje morgon och kväll, fotvisitation av Fk Ramhøj och vpl Julihns souvenir till Syterstugan. Kort sagt det var kämpigt för de flesta, men roligt för alla.

Vi har nu börjat gå ut på våra skvadroner för att tidvis tjänstgöra som plutonchef, stf plutonchef och jägarbefäl. I början var man lite förvånad över den annorlunda "jargon" på de andra skvadronerna men man vande sig.

Framför oss har vi bland annat ett antal jägarövningar och skjutveckor, dels med de andra skvadronerna och dels med livskvadron. Detta avrundas i maj med en tvåveckors överlevnadsövning i samarbete med FJS. Efter vad man läst och hört om tidigare års överlevnadsövningar längtar man inte precis dit, även om det säkert blir en nyttig erfarenhet.

På dessa två sidor skall vi, några vpl på Lifskvadron, försöka presentera vår utbildning och en av våra övningar, den numera så berömda Marstrandsövningen, som ägde rum mellan den 8 och 12 okt. I allmänhet går livet på Lifskvadron sin gilla gång, om än befälen har stora krav på både personliga färdigheter och personlig utstyrsel. Visst skriks det ofta på oss och kommenderas hit och dit, men var annars i vårt avlånga land, kan man finna en skvadron med ett så fint kamratskap mellan de vpl som på Lif?

Efter välbehövlig sömn, ja nästan dvala, och intagande av foder, var det ånyo dags att i skymningen avtåga mot Marstrandsön och ytterligare ett besök hos de kära kanonerna.

Denna gång medfördes jägarladdningar och ett stridshumör som inte var av denna världen.

Dessutom tätnade dimman allt mer och nästan perfekt jägarväder lägrade sig över kobbarna.

Överskeppningen gick hyfsat, men några kustjägare på allvar blir vi nog aldrig. Båtar snurrade runt, runt, runt i stället för rakt fram, svordomar viskades fram över vattnet och många var de som blev nerstänkta. Fram kom alla, trots allt, och det är ju resultatet som räknas. Som sagt var

Framryckningsvägarna mot målen var skiftande; några drog fram i de "dj--la bergen", hasande, krypande och snubblande, andra gick helt sonika på stora asfalterade landsvägen, genom en liten stad och slog upp sin "utgångspunktförelanfall" i skydd av sta'ns starkaste gatlykta.....

Nu, helt nära målet, började den långa ålningen i ljungen. Försök att åla ljudlöst genom ljung! Visserligen tror jag inte att vi förde så mycket väsen som vi själva tyckte (åtminstone vågar jag inte säga det!) men där i den täta dimman och i mörkret helt nära "fi", förstorades ljuden upp. Sakta, sakta närmade vi oss. Kravlade en bit på händer och knän, låg stilla i en kvart (varvid Sjögren alltid somnade) och sedan vidare igen. I stort sett visste ingen var vi var. Utom vaktposten från KA.

Hans myndiga röst skar genom dimman: "Halt! Lösen!?"

Inte kan vi lösen, och inte tänker vi stanna inte! Gruppchefen fyrar av sin handlysraket mot skyn och världen omkring oss exploderar i ljus. Kanonen! Stormstyrkan fram! Snubblande och skjutande rycker stormstyrkan förbi fiendens kanon och tar området. Från "fi" hörs ständigt ropen: "Du e dö grabben", men det biter inte på oss.

En och annan lysrakett briserar tätt ovanför våra huvuden och dess ljus skär genom dimman. Från understödet hörs enstaka eldskurar, sedan blir allt tyst.

"Bakåt!!" skriker gruppchefen och vi lyder som vi aldrig gjort förr. Rökfacklan slås på och en otäck stikkande rök täcker snabbt det som dimman inte förmått dölja.

Ack, som vi rusade nerför dessa klippor! Ibland tog marken slut och ett kort, mycket otäckt, ögonblick, sprang man kring i luften, för att sedan ånyo stifta en hårdhänt bekantskap med marken. Inne i staden bar våra fötter oss över ett staket och in i en avlägsen del av en trädgård, där vi pustade ut och gömde oss i skydd för ev förföljare.

Dessförinnan hade Andersson lyckats skjuta ihjäl (?) vår gruppchef som i det, som han uttryckte det "kaotiska läget som rådde" gett fel lösen när han kommit ångande i dimman.

Här i trädgårdens relativa skydd låg vi tills dess vi tyckte läget lugnat ner sej och därefter vandrade spillran av andra grupp, fyra kvarvarande, till ufa där inom en kvart alla utom en som blivit tillfångagatagen, hade infunnit sig.

Av denne "krigsfånge" fick vi senare veta, att repgubbarna på radio anmält att de blivit anfallna av 25-30 man.

8 stycken var vi, men vi skrek ju

K 3 MUSEUM

Ansvar för museets verksamhet och samarbete med Armémuseum m fl samt med de lokala museerna inom Skaraborgs län åvilar en museinämnd med överstelöjtnant Norgren som ordförande. Övriga ledamöter är majoren Aaby-Ericsson, kapten Runesson och fanjunkare Smedberg. Museiföreståndare är f d major Littorin. Genom medverkan från AMS är ett biträde anställt för samlingarnas och lokalernas vård.

Intresset för museet är oförändrat stort från såväl frivilligorganisationer som kulturella och idéella organisationers sida. Mest långväga besökare har varit captain Dick Cooper, New Zealand Army - därmed icke sagt att museets PR ännu nått så långt! En av besökarna, hemmansägare Arnold Ringqvist i Habo, erbjöd museet som gåva en mycket gammal sadel. Den har besiktigats och avhämtats och skall införlivas med avdelningen "Ut-näs löt" vid sidan av sina jämnåriga, de karolinska munderingarna från 16- och 1700-talet.

I Stockholm pågår en historieskrivning om vårt truppslags verksamhet och omdaning fr o m genomförandet av 1901 års härordning. Representant för redaktionskommittén har besökt museet och fått Överstens tillstånd att i samarbete med museiföreståndaren utnyttja främst bildarkivets mycket rikhaltiga tillgångar.

Bildarkivet har nyligen mottagit en mycket värdefull gåva genom fru Elsa Ekberg, Dagsnäs. Den omfattar originalbilder och handlingar, som tillhört framlidne ryttmästaren och domänintendenten Bertil Ekberg och har särskilt värde genom de person- och tidsuppgifter, som åtfölja föremålen.

Smärre gåvor tillförs då och då museet genom intresserade besökare m fl. Alla bidrag mottagas med tacksamhet. Överstens skriftliga tack tillställs givarna på samma formuler, som använts sedan år 1907, då museet grundades.

Museiföreståndaren

BMP ett nytt amfibiegående pansarskyttefordon inom WP (ungefär vikt 11ton)

IDROTT

Kn Lindberg 5. skv efter genomförd dagsträcka vid AM Budkavlen i Boden

Vid årets Armémästerskap i Budkavleorientering placerade sig K 3 på 10 plats. (Bland 48 lag.)

Målsättningen varje år är att hamna bland de 10 bästa: alltså är målsättningen nådd detta år.

Många duktiga idrottsvpl har även detta år hamnat på K 3, detta visar bl a de fina resultaten vid tävlingarna.

Lagprisen har fördelats jämnt mellan skv, detta visar på en genomgående god fysisk standard på årets åldersklass.

Resultat

AM Budkavle

10. K 3 Bland 48 lag
(Mj C Bjerkhagen, Kn A Lindberg, Kn I Johansson, Kn B Karlsson, Fj A Nilsson, Sg Samuelsson)

MidV Fälttävlan

Indv. H 22 3 Fj A Nilsson
2. skv
Lagtävl: 3 K 3

MidV Budkavle

5. K 3

RegM Dag 0 L

H 17-20	Vpl Albertsson	5. skv
H 21	Vpl Wikenborg	4. skv
H 35	Kn Persson	GU-bat
H 43	Fj Låth	2. skv
H 50	Övlt Rizell	Stabsavd

RegM Natt 0 L

H 17-20	Vpl Albertsson	5. skv
H 21	Lt Svensson	5. skv
H 35	Kn Karlsson	Utb

RegM Kpist Fältskjutning

1.	Mj Bjerkhagen	2. skv
----	---------------	--------

RegM tg löpning 3 000 m

Juniorer	Vpl Frithiofsson	
	Livskv	8.13
Seniorer	Vpl Wikenborg	
	4. skv	8.57
Yngre oldboys	Mj Bjerkhagen	
	2. skv	8.22

Sg Samuelsson 4. skv svarade för bästa insatsen vid AM Budkavlen 5 plac på sin dagsträcka.

HÅLL IGÅNG
även efter utryckningen

Övnfältet runt

Segrare Livskv

Vpl Holberg, Careborg, Nilsson, Sundell, Dalén, Johansson, Johnsson, Bengtsson, Hansson, Frithiofsson, Cagner, Lindqvist, Hjalmarsson.

RegM i FotbollSegrare 5. skv

Vpl Bridholm, Johansson, Eriksson,
Karlsson, Ström, Ahl, Dahl, Winberg,
Wallgren, Bäckström, Olsson, Anders-
son, Jansson.

Kärfälttävlan

Indv. Fj Johansson 4. skv

Lagtävlan: Plutoffkåren
Fj R Johansson
Fj A Nilsson
Sg A Norström

Regementsmästare i terränglöpning och
dagorientering Seniorklassen
Urban Wikenborg, 4. skv

Regementsmästare.
Dag o nattorientering H 17-20
Jan Albertsson, 5. skv

Bäste Fotbollsspelare
Anders Bridholm, 5. skv

Regementsmästare Terränglöpning
Ola Frithiofson, Livskv

Kamratförening VÄRMLAND

Den 15. sept samlades medlemmarna i Livhusarernas Kamratförening, Värmlands-skv till sitt ord. höstmöte. Denna gång i s k autentisk miljö. Ridskolelärare Lars Nicander, känd K 3 profil före, under och efter beredskapsåren, hade ställt sina lokaler till förenings förfogande.

Karlstad Ridklubb lät sina medlemmar göra en förnämlig riduppvisning och det var en sann glädje för skv medlemmar, att återuppliva sin tid på hästryggen.

Gamla kända ryttarsignaler, väl blåsta av Kaptenen Florin i föreningen, inledde uppvisningen, vilken avslutades med en väl riden kadrilj.

Skv medlemmar hade därefter tillfälle att "sitta upp" och pröva på nytt och ett tiotal medlemmar passade på att erövra ridborgarmärket.

Efter en trevlig måltid i Ridhusets mässlokaler, så vidtog höstmötet, där vi kunde notera bl a att medlemsantalet är i stigande. Ständiga ansträngningar göres för detta, och föreningens medlemmar ligger inte på latsidan inför medlemsvärningen.

Firandet av Regimentets dag i dec kommer att uppmärksammas med en del av Skv medlemmar närvarande i Skövde, en samling som alltid ger oss en stimulans till samhörighet med K 3.

Som vanligt när Värmlänningarna samlas, så kom historierna igång och långt fram på kvällen kunde vi skiljas åt efter en återigen, trevlig samvaro.

Att det finns intresse i och för föreningen, bevisar att en av våra medlemmar, längst upp i Värmland, reste de ca 30 mil till Karlstad, enkom för att träffa kamraterna.

Det är bra, fortsätt med det!

Det självständiga Finlands försvarsmakt firade sitt 60-årsjubileum den 4 juni 1978, dvs på Marskalkens av Finland, Gustaf Mannerheims födelsedag. Därmed har man velat hedra minnet av krigsmaktens överbefälhavare under tre krig, 1918, 1939-40 och 1941-45. Det är alltså en ung, men av hårda strider prövad armé, som i mycket skiljer sig från övriga arméer i Norden.

Målsättning

Inom ramen för Finska Arméstabens medgivande besöka arméförband.

Härvid kunde studeras:

Utbildningsmetodik, utbildningsanordningar, beväpning, utrustning, förläggning, fritidsförhållande samt allmänt uppträdande av befäl och trupp.

Dessutom tillfälle till språkstudier, ökad kännedom om finländsk natur samt fördjupad kunskap i finländarens kynne och traditioner.

Förbandsbesök

Förband som gavs tillstånd att besöka: Tavastlands Rytтарbataljon (Hämeen Ratsujääkäripataljoona), Lah-tis. Nylands Dragonbataljon (Uudenmaan Rakuuapataljoona), Villmanstrand och Nylands Brigad (svenskspråkig) Dragsvik.

Planläggning

Förbanden hade planlagt besöken så att önskad målsättning kunde nås. Man möttes av ett mycket välvilligt och varmt mottagande. Vid finskspråkiga förband var tolk ställd till för-förande.

Förbandschefen, kommendören, hade personligen genomgång av förbandets historik, organisation, utbildning,

RESERAPPORT

från tjänsteresa i Finland 1973-06-27 --07-19. Av Fanj Rune Smedberg. Resan erhållen genom ett studiestipendium från Förbundet Svenska Finlandsfrivilliga.

Rapporten är en sammanställning av dagboksanteckningar från besöken vid militära förband och ligger härför i tiden från detta år.

Genom att det är fem år sedan besöket gjordes, kan förändringar ha skett. Att publicering inte skett tidigare: -Är en annan historia-

beväpning, befälssituation samt tradition och traditionsföremål. Härvid vill jag nämna kommendören vid Nylands Dragonbataljon, Överstelöjtnant Suviniemi, som tvingade sig att tala svenska, inte helt felfri men dock fullt förståelig. Kommendören höll en glänsande exposé över svenska förbandschefer vid Dragonerna, från Gustav II Adolfs regeringstid fram till svensk-ryska kriget samt ett levande och kärnfullt anförande när han visade förbandets prissamling och traditionsminnen.

Finnarna har en stark levande känsla för tradition och traditionsminnen. Som exempel kan nämnas, de före detta beridna förbanden, på sina befälsmessar har olika slag av ridutrustning som minne från denna tid, trots en tidig avhästning.

Vidare hade Tavastlands regemente ute på staden i ordningställt ett kavallerimuséum, med en imponerande samling från nyare och äldre tider.

Studium, intryck

Förläggningsförhållande

Kasernerna är ålderstigna, liksom i Sverige är de uppförda omkring sekelskiftet, men ny- och ombyggnader sker. Således har Tavastlands Rytтар-

Utbildning

Utbildningen bedrivs målmedvetet. Den fysiska träningen har en starkt framskjutande plats. Belägg för detta gavs. När en pluton visade stridsgymnastik på hinderbana med verkligt avancerade hinder. I full stridsutrustning, genomfördes ett rutinprogram som verkligen gav prov på fysisk spänst och framåtanda.

Samma sak gäller skjututbildningen, som ägnas stor omsorg, även om ammunitionstilldelning per soldat är förhållandevis låg.

Tidsuttag för exercis är betydligt högre än vid våra förband. Kontinuiteten bibehålls under hela utbildningstiden. En utbildningschef ansåg det ytterst betydelsefullt att erhållna färdigheter underhålls.

Ett färgstarkt inslag är marschsångerna, som även genomförs på kaserngården. Att soldaterna verkligen gick in med upplevelse i dessa övningar var inte att ta miste på, när man hörde glöden i deras sångframträdande.

Huvuddelen av förbanden är cykelburna. Därför ingår under grundutbildningen exercis med cykel i ett nog så omfattande rörelseprogram. Någon cykeltolkning äger inte rum vid något tillfälle under utbildningen. För stor materielförslitning och olycksfallrisk angavs som orsak.

Befälsuttagna har trupputbildningsuppgifter av mycket stor omfattning. Delvis betingat av tre inryckningsperioder, febr, juni och okt. Genom detta finns trupp till förfogande med lämplig utbildningsståndpunkt. Samtidigt utgör det ett värdefullt tillskott i utbildningsarbetet. Det ansågs även som ett mycket betydelsefullt komplement till truppföringsutbildningen. De gav prov på god färdighet.

Vid semesterperioden under sommaren, upprätthålls befälskadern till stor del av reservbefäl. Härigenom vinner man hos dessa även en ökad truppvana. Att behov av detta förelåg kunde upptäckas i deras utbildningsmetodik vid vissa övningar.

Stridsutbildning torde i princip följa vår målsättning. Den enskilde soldatens förmåga att rätt utnyttja terrängen var påfallande god. Likaså plutons snabbhet vid omgruppering inom begränsat område.

Plutons taktik/teknik när det gäller att med ett begränsat antal stridsvagnsminor upprätthålla en hög minberedskap, samt att snabbt göra en öppen minering i riktning och på plats är efterföljansvärt.

Avsaknad av lös ammunition till eldhandvapen medför vissa svårigheter att skapa realism under övningarna, enligt utbildningsbefälet.

Pansarskyttekompani med BTR-60PB

Armén är utrustad med en automatkarbin av finsk tillverkning. Kaliber 7,62 mm och försedd med 30 skotts magasin. Utan att göra några jämförelser med vår Ak 4, synes det vara ett mycket bra vapen. Den är lättare än Ak 4.

I övrigt är vapenutrustningen relativt blandad, av fullt förståeliga skäl.

Deras motsvarighet till vårt granatgevär ingav inget större förtroende. Av närpansarvapen i övrigt kan nämnas att den svenska "Miniman" har tillförts/tillförs förbanden.

Av pansarvärnspjäser finns pjäser med underkalibrig ammunition och pjäser enligt bakblåsningsprincipen. Den senare ansågs vara en av de bästa pjäser som fanns. Någon jämförelse med svenska motsvarigheten lät sig ej göras.

Soldat i kamouflageuniform övar isärtagning av kulspruta M 62.

Soldaternas stridsutrustning synes ändamålsenlig. Dock ligger tyngdpunkten mera över höfterna än vid vår stridssele.

Deras maskeringsfärgade terrängdräkt som på insidan är vitfärgad, kan avigvänd användas som snödräkt, vilket ger ett stort användbarhetsområde. Den är dock relativt tunn.

Fordonsbeståndet är begränsat och har en blandad sammansättning. Under senare tid har det tagits fram en terrängbil av finsk konstruktion och tillverkas vid Sisufabriken. Den är i storlek av Volvos nya tgb. Den har en robust konstruktion och med sina individuellt fjädrande hjul, visade den sig ha en stor terrängframkomlighet.

Utbildningsanordningar

Befälsrum (arbetsrum) i egentlig mening saknas. Även vid nybyggda förläggningar var tilldelningen begränsad. Skjutbanor är av hög klass. I allmänhet med överbyggda regn- och vindskydd på skjutplatsen. Lägerplatserna är välordnade och att bastu ingår på dessa är en självklarhet.

Begränsning i anslagsmedel gör att hjälpmedel för undervisning, undantag skolförband är av ringa omfattning.

Däremot är vecko- och dagsprogram välutformat. Veckoprogrammet har en storlek av fyra A 4-ark, där övningspassen är detaljutformade. Samma sak gäller dagsprogrammet, som är utskrivet på maskin. Dessa program planläggs av kompanichefen.

Sammanfattning

Även om kraven på soldaterna är stora och övningspassen kan vara nog så intensiva, får man intryck av, att tempot är lägre än här hemma i Sverige.

Språket

Finskan är ett svårt språk. Förhandsstudier, så att en del glosor behärskas samt umgänge med finstalande medverkar till att man ganska hjälpligt kan förstå och uttrycka sig.

Miljöstudier

Genom förbandsbesöken kom man i kontakt med människor på ett helt annat sätt, än enbart som turist. Genom hembesök fick man en god uppfattning om boendeförhållanden. Därvid kunde noteras att standarden är ganska lik den svenska. Många värdefulla kontakter slöts under dessa förbandsbesök.

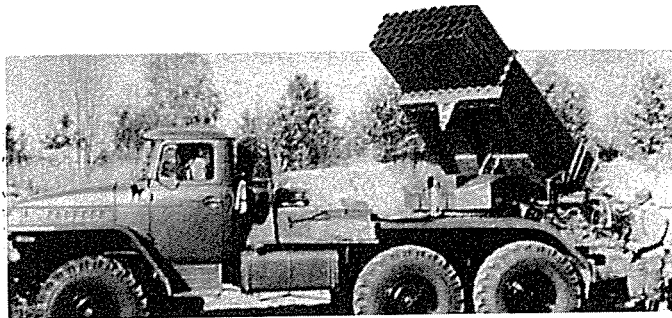
Man fick även tillfälle att lära känna den finländska naturen på ett annorlunda sätt, när man besökte förbandens övningsområde. Även när det gällde att ge förslag till lämpliga utflyktsmål och biträda med planläggning fick man här en god hjälp. Således besöktes bl a den finländska gränsstationen vid Vaalimaa, Saimaakanalområdet, fästningen Sveaborg samt Kyrkslättsområdet. I det senare gavs tillfälle att bekanta sig med den finske jordbrukarens arbetsförhållanden.

Soldatuppträdande

Stora krav ställs på det allmänna militära uppträdandet, ivad här avses beträffande hälsning, tilltal, ställning och klädsel. Samtliga soldater är kortklippta, även befäl.

De värnpliktiga är tysta, ambitiösa och klart målmedvetna under övningarna. Man kanske saknar något av den frimodighet som kännetecknar den svenske soldaten.

På fritiden, i de fall han uppträder i uniform följer han gällande uniformsbestämmelser korrekt.

Ett mindre antal
40 x 122 mm
salvpjäser, BM 21,
har anskaffats.

Sammanfattning

Finland är ett vackert land, dess innevånare gästvänliga och hjälpsamma. Deras omtalade karghet torde i många fall vara en myt och får mera hänföras till språkförbistring.

Standarden är god, även om den inte i vissa avseende har nått svensk nivå är det ett land på stark frammarsch. Ett land värt att besöka.

Trots materiella brister arbetar man inom Finlands försvarsmakt målmedvetet på att öka möjligheterna att, som Sverige, försvara sin neutralitet. Härvid är – som under kriget – god anda och disciplin en ovärderlig tillgång.

RYTTAREN och HÄSTEN

Åter till häst

Under hösten har befälet vid K 3 givits möjligheter att friska upp sina ridkunskaper. Flera yngre befäl har även deltagit i nybörjargrupper. Landet är ju nu mycket hästrikt igen och det finns möjligheter att använda hästen vid våra jägarbataljoner. Samarbetet med Skaraortens ryttarförening kommer att fortsätta under våren. Främst skall då utbildningen inriktas på att studera klövjning och körning i anslutning till underhållstjänsten vid jägarbataljonen.

polskt beridet bergsjägarförband-78

Mulan är det enda djuret som är kvar i Bundeswehr.

Livhusarerna behöver

Befälsförstärkning

Till kamratföreningarna och övriga läsare vill vi bara säga: Hjälp oss rekrytera!

Livhusarens memoarer

□ Om livhusaren Nils Emil Häggs långa och omväxlande liv handlar en bok som getts ut av Narvaförbundet/Litteris. Boken är en sammanställning av Häggs handskrivna manuskript som på ett kåserande sätt beskriver hans uppväxt, tiden som livhusar och möten med människor och hästar. Se vidare annons

Högvakt

Ett högvaktsdygn som livhusar

Det kom som en smärre chock första gången man fick reda på det. Man skulle gå högvakten på slottet i Stockholm. Chocken kom i samband med inryckningen i juni, men att gå högvakten skulle vara ett av de finaste minnena från militärtjänsten sade alla.

Ju närmare man kom DAGEN, desto mer positivt såg man på det hela. I jämförelse med många andra förband förberedde sig K 3:s 3. skv bara under cirka 20 timmar, medans andra förband kanske förbereder sig uppmot 60 timmar. Vi inledde "drillningen i början av augusti. Veckor och dagar fyllda med "skyldra gevär", "gevärsposten bevakar" "jag skall bevaka..." etc etc.

Detta var ju den bild man hade av det militära innan man ryckte in så det var ju på tiden att det kom. Efter ett tag och efter intensiv träning fann man det hela ganska roligt när skvadronen blev mer samtidig i sina rörelser. Men samtidigt var man ju väldigt less på det hela med alla repetitioner.

Detta gjorde dock att nervositeten försvann och man ville helst av allt komma upp till Stockholm och få det överstökat.

Så kom dagen för avfärd. Torsdagen den 17 augusti rullade vi ut från K 3 i en av TPC:s "helvetesmaskiner". Vi undrar än idag från vilken epok i mänsklighetens historia detta tortyrredskap var hämtat.

Resan upp till Kungliga Hufvudstaden blev på många sätt bökig men ändå rolig, framförallt på grund av vissa soldaters sätt att på artificiell väg lustifiera resan.

Sent på torsdagskvällen ockuperade det resande sällskapet Frösundas gamla kaserner utanför Solna, som skulle bli vår bas under 4 soliga sommardagar.

Fredagen ägnades åt finslipning på Frösunda. Därefter tog vår "helvetesmaskin" oss in till staden för att titta på I 20:s pågång. Det var då vi insåg att vår uppgift, förutom att bevaka kungafamiljen och slottet, var att visa det svenska folket hur en högvakt skall se ut.

Om fredag kväll skall vi egentligen inte orda så mycket. Men så pass mycket kan sägas att den ägnades åt ett hämningslöst utforskande av Stockholms nöjesliv, ibland på ett sätt som inte kan omsättas i skrift.

På lördagen gjordes en båttur runt Djurgården, en guidetur som dämpade vår nervositet inför söndagens pågång.

Så var stunden inne. Där stod vi då tillsammans med vårt befäl vaktchefen

kn Söderström och ptrch sg Sandberg och stf vaktch sg Norström äntligen uppställda utanför Armémuséet klara för avmarsch.

I blänkande skor och med välpresade M60 uniformer var vi redo att inleda vårt vaktdygn.

Så stämde musikkåren upp och marschen mot Stockholms slott inleddes.

Vi hade vissa aningar om att högvakten är en stor turistattraktion men vi fick en mindre chock när vi marscherade fram ur Kungsträdgården och såg den stora publik som redan väntade på oss vid Lejonbacken. Men värre skulle det bli. Vi marscherade förbi såväl Operan som gamla Riksdagshuset, passerade Lejonbacken ner mot Riddarfjärden och den sista svåra etappen uppför den sega Slottsbacken, som även den var kantad av stora horder med turister.

Så sista svängen in på borggården, där enligt utsago ca 3 000 människor svettades i sommarvärmen. Kn Söderström kommanderade halt och så hade vi då nått vårt mål efter nästan en månads förberedelser.

Gevär skyldrades, hälsningar byttes, fanan troppades av sg Norström och avlösningförarna fick då till sist utgå med sina respektive poster. Därefter skedde själva vaktombytet. "Vildmännen" från I 20 i Umeå tågade ut och för deras del var högvakten slut. Men för vår del hade vaktdygnet bara börjat.

Högvaktsstyrkan bestod av tre avlösningar samt en larmstyrka. Larmstyrkan låg i ständig beredskap medan avlösningarna gick post två timmar per pass. Detta gjorde att man hade 4 timmar mellan varje pass att äta, sova samt diskutera de intryck man fått av pågången.

Att stå post under dagen var roligt då turisterna fortfarande fanns kvar. Man blev livligt fotograferad och många kom fram för att testa vår förmåga att stå dödligt stilla samt att behålla tjänstemin 1.

En rolig episod som hände under söndagen skedde inne i själva slottet vid trappan upp till konungens våning. Där stod bland andra GBS:aren Bengt Ronnebro post. Till sin hjälp med denna uppgift fick han ingen mindre än prinsessan Victoria som kom fram och bråkade med honom. Bland annat försökte hon välta honom genom att rycka tag i hans ben men givetvis så ändrades inte ett anletsdrag hos den skärpte posten Ronnebro.

Större närkontakt med en medlem ur kungafamiljen än så är svår att uppnå.

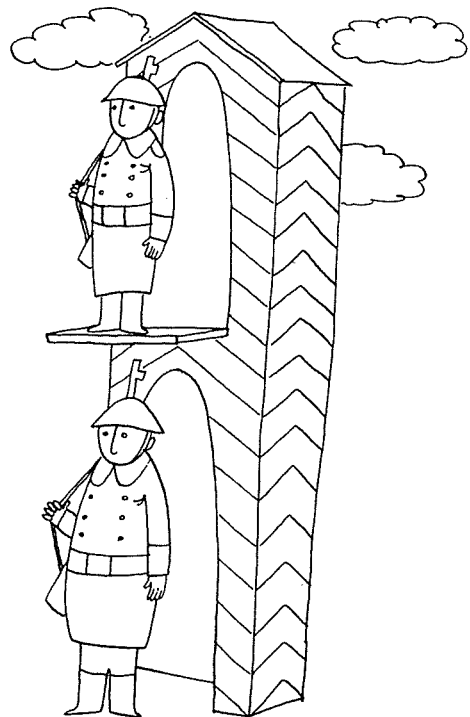
Nattens pass flöt däremot trögt och utan intermezzon.

Solens strålar började ge sitt ljus åt Stockholm och det var måndag. En sista drillning inför avgången skedde i gryningen, därefter frukost och de som så önskade hade möjlighet att åse riksregalierna.

Sedan var det då dags att avsluta vårt högvaktsdygn. Klockan 1200 blev vi avlösta av Lv 6 från Göteborg. Därefter gick vi ut från borggården och gjorde så äntligen patron ur på högvaktsterrassen och då drogs en lättnadens suck. Det vi så länge hade bävat för hade vi enligt bedöarna klarat med glans, och bussfärden med "helvetesmaskinen" hem till Skövde kunde starta.

Lars Bertilsson

Anders Jacobsson

"Dubbelpost"

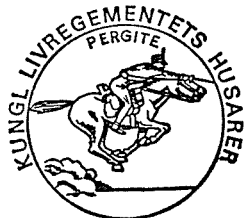
Svar på tal

Den unge nyutexaminerade veterinären tar in på ett litet landsortshotell. Han flirtar lite grann med den kvinnliga portieren och säger:

— Finns det några dåliga flickor här i byn då?

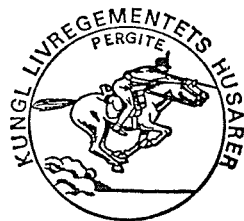
— Åjo, det finns det väl... men så dåliga är de nog inte att de behöver anlita veterinär'n...

vi gratulerar

12-15	Rm	C-G Strandman	60 år
12-15	Fj	Brandt	65 år
12-16	Fj	Högberg	70 år
12-22	Rm	Claes Ekman	80 år
12-28	Öv	Per Lindecrona	75 år

01-16	Rm	G Brunius	70 år
01-21	Fj	R Seipel	60 år
02-01	Öv	Magnus Olson	50 år
02-11	Mj	Nils Ankarcrona	70 år
03-05	Kn	T Jönsson	60 år
03-06	Fj	S Gustavsson	50 år
03-08	Rm	Stig Sjöberg	50 år
04-11	Rm	C G Meijer	75 år
04-17	Mj	G Hedén	60 år
06-01	Fj	S S B Petherson	60 år
06-14	Fj	G H Rosenhoff	70 år
06-26	Övlt	S Roempke	75 år

personal

Personal i tjänst utanför regementet

Öv	Malmström	Fo 67	Kn	Älvebrand	Hv SS
Öv	Blomquist	K 4	Kn	Munther	P 4/Fo 35
Övlt	Fornell	K 1	Kn	Pettersson	FJS
Övlt	Grönlund	FMV	Lt	Ahlmark	KavKAS
Övlt	Boudrie	Fst	Fk	Andersson	InfSS
Övlt	Westergren	Milo V	Fk	Ramhøj	InfSS
Övlt	Sjövall	Milo V	Fj	Klevheim	Fo 11
Mj	Forssberg	Milo V	Fj	R S Karlsson	Milo V
Mj	H-G Karlsson	KavKAS	Fj	Jonsson	FJS
Kn	Grafström	MHS	Fj	Edqvist	I 22/Fo 66
			Öfu	Malm	KA 4
Kn	A Eriksson	MHS	Öfu	Lewenstedt	KA 4
Kn	Platerud	MHS	Öfu	Gustavsson	KA 4
Kn	Grangvist	MHS	Öfu	Andersson	KA 4
Lt	Hedström	KavKAS	Öfu	Kari	KA 4
Lt	Johansson	InfSS	Fu	Lind	I 15
Lt	N-E Nilsson	InfSS	Fu	Sköld	I 15
Lt	Löfwenholm	InfSS	Fu	Gustafsson	I 15
Lt	Areskough	InfSS	Fu	Niklasson	I 15
Lt	Waldén	InfSS	Fu	Olsson	I 15
Kn	de Flon	Fo 11	Fu	Havaas	I 15
Kn	Hansson	P 4/Fo 35	Fu	Persson	I 15
Kn	Lundberg	P 4/Fo 35			
Kn	Dahlman	Fo 11	Kons	Jönsson	FN (Cypern)

Nytt

Uppmaning!

Du som varit på kurs, KFÖ, SÖB eller någon annan form av tjänstgöring som resoff - hör av dig till oss i form av en enkel artikel för publicering under denna reservofficersinformation.

Det kan gälla råd och anvisningar, upplysningar till andra resoff om tjänstgöringsförhållanden, minnesrika händelser eller roliga historier.

Sänd in ditt bidrag till "Perssekt K 3, Fack 603, 541 01 Skövde.

U Runesson

Fortsatt information!

Du som fullgjort din fredstjänstgöringsskyldighet nås icke längre av den information som utsändes jämlikt informationspärmen. Denna tidning är därför även ett forum för att ge fortsatt information.

Vi på Pers har funderat över vad det kan vara för typ av information som du önskar efter det att du "gjort dina dagar". Vill du hjälpa oss med detta? Om svaret är ja så skriv en enkel rad till oss eller varför inte ta telefon.

U Runesson

Förordnanden under 1978 för resoff

Till Kn Kav res 78-01-01

RO/lt Sebring A	441015-3755
" Raihle N T	450123-3995
" Roth P E	471224-4393
" Bergman C T	450411-661
(Kn 78-04-01)	

Till Lt Kav res 78-05-01

Resoffasp Jonsson I	570204-9056
" Weidman K	560607-1693
" Carlsson M	530601-2716
" Fleetwood P	560421-2935
" de Johns S	550929-1497
" Andersson BAC	520507-3975
" Almquist C A	561110-1691
(Lt 78-07-01)	

Till Kn Kav res 78-09-01

RO/lt Håkansson	420712-4217
" Bondesson	460630-4096

Till Mj Kav res 78-09-01

RO/kn von Hejne	160927-8054
" von der Esch	280127-4172

Till Fj K 3 reserv 78-07-01

Sellman K L	420107-4814
-------------	-------------

Entledigande och kvarstående i reserven

Fischhaber H-B A A 550131-5559 fr o m 78-07-17 entl Kav res. Regoffasp och genomgår nu Karlberg.

Sandwall	080831-0833
Kn Kav res	
Fr o m 79-01-01 entl Kav res	

Sparre	100514-1675
Kn Kav res	
Fr o m 79-01-01 entl Kav res	

Evaldsson J E	230219-0059
Kn Kav res	
Entl Kav res 79-01-01	

Pettersson H E	131105-5956
RO/Fj	
Fr o m 79-01-01 entl K 3 reserv.	

Högberg G	081216-6130
RO/Fj	
Entl K 3 reserv fr o m 79-01-01	

Stael von Holstein U H	221215-4658
Kn Kav res	
Kvarstår i Kav res t o m 82-12-31	

Jornbeck E E	230524-0356
Kn Kav res K 3	
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31	

Hamilton H-J E	300426-5959
Kn Kav res K 3	
Kvarstår i Kav res t o m 85-12-31	

Hammarberg P	180521-1016
Kn Kav res (K 3)	
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31	

Allgulin	180405-0514
Kn Kav res	
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31	

Hanes 180928-5438
Kn Kav res
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31

Nilsson 300902-6133
Kn Kav res
Kvarstår i Kav res t o m 85-12-31

Svedrup S I 131116-0814
Kn Kav res
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31

Brandt J G H 131215-4097
Kn Kav res
Kvarstår i Kav res t o m 83-12-31

K 3 reservpersonals tjänstgöring under tiden 78-01-01--11-29

FA/Kn 260119-5957 Persson
12 dgr GU-bat K 3

RO/Kn 250211-1236 Toll
Mobgenomgång 1 dag P 4

RO/Kn 221215-4658 Stael von Holstein
Friv tlg 1 dag mobgenomgång P 4

RO/Kn 291020-4110 Gademan
61 dgr Fo 11 Helsingborg

RS/Mj 400509-4638 Cederberg	} SÖB 14 dgr K 3
RO/Lt 420712-4217 Håkansson	
RO/Lt 470630-4096 Bondesson	
RO/Kn 471224-4393 Roth	
RO/Lt 470308-5292 Elmén	

FA/Kn 400131-0178 Eriksson	} SÖB Annan 14 dgr K 3
RO/Kn 430305-6156 Linton	
RO/Kn 421022-7577 Lindroth	
RO/Kn 421118-1435 Säflund	
RO/Kn 410309-0819 Håkansson	
RO/Lt 450214-1254 Nerlander	
RO/Lt 441222-2632 Elm	
RO/Lt 470204-1650 Malmström	
RO/Lt 480501-5999 Göthe	
RO/Lt 490326-5918 Arturin	
RO/Lt 510926-2732 Andersson	
RO/Lt 450411-6619 Bergman	

RO/Kn 270404-1355 Almén Egen SÖB
RO/Kn 330917-5531 Swedberg 14 dgr
S 2

RO/Lt 510926-2732 Andersson
GU-bat K 3 26 dgr

RO/Kn 251219-2952 Fleetwood
Frivillig tlg vid I 4

RS/Övlt 270323-2914 Ulfsparre 13 dgr
K 3
RS/Mj 400509-4638 Cederberg
Planläggning SÖB 5 dgr K 3

PA/Kn Josefsson Mobgenomgång 1 dg P

RO/Kn 300902-6133 Nilsson
Mobgenomgång 2 dgr P 4

RO/Kn 250315-4151 Glimberg
Friv tlg 1 dag P 7

RS/Övlt 270323-2914 Ulfsparre
10 dgr K 3

RO/Lt 490418-1635 Pettersson
SÖB Annan K 3 14 dgr

FA/Kn 400131-0178 Eriksson
Kurs B 151 19 dgr

RO/Lt 490124-5532 Andersson och
" 440721-6458 Hellgren
Förfenl tlg 40 dgr K 3

RO/Kn 350608-1912 Arfelt egen KFÖ
I 4 31 dgr

RO/Kn Kav 380629-0353 Zackrisson
" 471224-4393 Roth
Friv tlg Livskv K 3

RO/Lt 530601-2716 Carlsson 17 dgr
FJS

RO/Lt 421206-6258 Jernberg
" 460428-5918 Gustafsson
SÖB K 1 13 dgr

RO/Lt 520507-3975 Andersson
FJS 26 dgr

RO/Kn 350827-2691 Lindqvist
SÖB K 3 7 dgr

RO/Kn 261030-3915 Bengtsson
Mobgng P 7 1 dag

RO/Kn 290418-3734 Westerhult
Mobgng P 7 1 dag

RO/Kn 391019-1679 Johansson
KFÖ P 6 34 dgr

RS/Mj 400509-4638 Cederberg
K 3/Und 3 dgr

RO/Kn 290510-1438 Säflund
Milostab Väst 73 dgr

FA/Kn 250611-6199 Andrén
MBV Sekt 1 K 3 12 dgr

RO/Kn 321025-0498 Åkerman
MBV Und/Säk K 3 12 dgr

RO/Kn 291020-4110 Gademan
Fo 11 Helsingborg 35 dgr

RS/Mj 370622-2654 Swärd
GU-bat K 3 48 dgr

RO/Kn 300803-2637 Kalling
RO/Kn 300902-6133 Nilsson
RO/Fj 261130-6156 Sjölin
Utbavd K 3 13 dgr

RO/Mj 240626-5039 Jacobsson	11 dgr
RO/Mj 280626-1034 Lundberg	12 dgr
RO/Kn 301223-2637 Sandahl	12 dgr
RO/Kn 281227-2637 Stenby	12 dgr
RO/Kn 321025-0498 Åkerman	12 dgr
Egen KFÖ Milostab V	

RO/Lt 550929-1497 de Johns
Frivillig tjg vid I 1

RO/Kn 301223-2637 Sandahl
Frivillig tjg K 3

Reseräkning med aktuella traktaments-
belopp, resgodspolletering och ex på
mertidsberäkning

Exempel på mertidsberäkning

1) Kompch inkallad 1978-08-26--
10-07. F-skedet 09-16--10-05. För-
bandsövningsdygn 08-24.
Antal dagar i avstämningsdelen är
08-26--09-15 = 21 dagar samt 10-06--
10-07 = 2 dagar.

Summa antal dagar = 22 = (23-1)

Normalt arbetstidsmätt $\frac{22 \times 40}{7} =$

126 tim.

All tid därutöver är mertid varför
ersättning utgår i pengar (mertidser-
sättning) eller ledighet med lön
(förlängd tjänstgöring).

Obekvämhetsstillägg utgår för all
tid utom under tjänstgöringen, som
ingår i avstämningsdelen.

2) Kompch inkallas på kurs
1978-04-12--04-30. Långfredag infal-
ler 04-16 påskafton 04-17. Annandag
påsk 04-19.

Vid beräkning av arbetstidsuttaget
skall lätthelgdagar frånräknas som
infaller på måndag - lördag. Således
avgår 04-16 (långfredag) 04-17 (påsk-
afton) och 04-19 (annandag påsk).
Summa dagar 19-3=16

Normalt arbetstidsmätt $\frac{16 \times 40}{7} =$

91 tim.

All tid härutöver är mertid.

Obekvämtidstillägg utgår för all tid
utförd under tjänstgöringen som ingår
i avstämningsdelen.

Arvoden (lön) m m 1978

Tjgrad (tj- klass)	Lönekl	Månad	Dag	Mer- tids- ersätt- ning
Sg	F 1	4 368	145:60	26:45
Fk, fj				
sg	F 2	4 499	149:95	27:25
Fk	F 3	4 620	154:00	28:00
Fj	F 4	4 736	157:85	28:70
Lt, kn,				
fj	F 5	4 841	161:35	29:35
Lt, kn				
fj	F 6	4 975	165:85	30:15
Kn, mj	F 10	5 612	187:05	34:00
Kn, mj	F 12	5 983	199:45	36:25
Mj VVK	F 14	6 421	214:05	38:90
Övlt	F 16	6 973	232:45	42:25

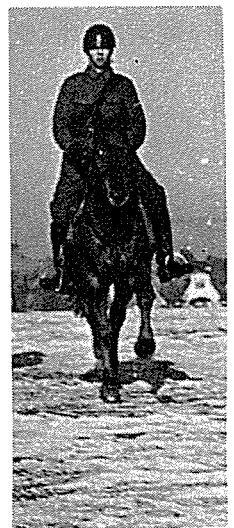

Personnr, namn och postadress					
450525-5559 N N, Kompgratan 4, 112 29 STOCKHOLM					
Belatin/Titel	Lönegrad	Tjänsteställe	Tjänstetelefon		
Kn	F 12	InfKAS	035/109200-254		
Fingerat färdstätt	Verkligt färdstätt	Som passagerare hos annan förrättningsman *)			
☒ Ja ☐ Nej	☒ Egen bil ☐ Annat färdstätt	Namn och myndighet			
Resan verkställd på grund av		I 11 inko 1975-11-13		Tidigare under budgetåret körda km	
☐ Bilfogad ☐ Bil order/ skrivelse		TF, förbands- order (motsv) ?		Förskott kr	
Resans ändamål		Kurs R 15 V InfKAS 1978-03-22--04-10		Eget hushåll *)	
				☐ Ja ☐ Nej	
Datum	Färdväg, färdstätt (Förrättningsställen understruken)	Restid, väntetid Början Slut	Resekostnads- ersättning	Traktamente för natt (0000-0000) dag	
21/3	Från bost kl 1550, bagagetp, taxi km		10 00		
	Från Sthlm C kl 1622, jvg 1. kl t o r		458 00		
	till Halmstad C kl 2310, sittplats		7 00		
	Till InfKAS kl 2330, bagagetp		10 00	46	
	Resgods 35 kg, 1 kolli á 25:-		25 00		
22/3	Förrättning vid InfKAS				
-8/4	18 natt a 55:00			990	
	15 dag á 92:00 + 3 dag á 64:00			1 572	
9/4	Från InfKAS kl 1500, bagagetp		10 00	55	
	Från Halmstad C kl 1545				
	Till Sthlm C, kl 2240, sittplats		7 00		
	Resgods 25 kg, 1 kolli		25 00		
	Till bost kl 2300, Bagagetp		10 00	52	
Summa (trpt)			562:00	1 045 1 670	

1) Ange namn och den myndighet där vdb tjänstgör.

2) Ex: TFF 75002 s2, p 4 Milöstabs 74244

3) Se TB Arr 7 § 1 mom.

in memoriam

TILL MINNET

Under innevarande år ha tre av våra äldsta kamrater och föreningsmedlemmar för alltid lämnat vår krets. De äro Gösta Bergenstråhle, Gustaf Bergling och Carl-Gunnar Sjöblom.

Gösta Bergenstråhle var vår sekundchef under åren 1946 - 1951 och tillträdde ämbetet just då beredskaps-tjänsten upphörde. Hans närmast förestående uppgifter kommo därför att omfatta avvecklingen av beredskapsorganisationen, att organisera och gallra det stora beståndet av stam- och ackordshästar samt att i effektiv form nyttiggöra den med två rytterskvadroner förminskade fredsorganisationen.

Regementets numerära omfång medgav förbandsutbildning endast i mindre skala, men detta uppvägs rätt väl av talrika samövningar med andra förband, ingalunda enbart inom garnisonen. Sommarmarschern kommo till heders. Särskilt gärna erinrade sig Gösta Bergenstråhle "Sannahedsmarschen" år 1947. Han var den siste som förde regementet till häst på dess forna mötesplats. Söndagen den 17. augusti ägnades åt en kamratdag som samlat stor anslutning från samtliga våra kamratföreningar. Bland de anmälda gästerna var Prins Eugen. Han nödgades emellertid av hälsoskäl lämna återbud och på kvällen efter högtidligheten fingo vi meddelande om att Prinsen avlidit. Vid uppbrottet från lägret höll Sekundchefen en andaktsstund med minnesord över Prinsen och hans långvariga samhörighet med regementet.

Gösta Bergenstråhle deltog alltid i Stockholmsavdelningens sammankomster och besökte ofta regementet efter sin avgång. Han gav många uttryck åt sin tacksamhet över tiden som Sekundchef och han fick många bevis på att tacksamheten var ömsesidig.

Gustaf Bergling var av husarsläkt. Han var en av de många husarsöner, som förde de gamla namnen vidare i regementets rullor sedan indelningsverkets generalmönsterrullor överantvardsats till vederbörliga arkiv. Hans far Per Bergling "skrevs" år 1876 till husar för rusthållet vid Östra Nerikes skvadron nr 63 Berg i Sköllersta socken och rusthållets namn går alltså igen i husarnamnet.

Född år 1884 antogs Gustaf Bergling som volontär på hösten år 1903 och tillhörde den sista rekrytomgång, som fullgjorde ordinarie regementsmöte på Sannahed - "ett minne för livet" enligt hans egna ord. Hans far deltog i samma möte och får förmodas ha hållit ett öga på den unge volontären.

I sin välmeriterade tjänst på aktiv stat under åren 1903-1934 upplevde Gustaf Bergling vårt truppslags intensiva utveckling intill år 1925 samt dess definitiva omvandling fr o m genomförandet av 1925 års härordning. Han togs även länge i anspråk för tjänst under 2. världskrigets beredskap, ej mindre än 50 månader intill år 1945.

Utöver det aktade och goda minne som han efterlämnat hos dem som lärde känna honom har han till regementets tjänst skriftligen sammanställt en självupplevd skildring av de utbildnings- och förläggningsförhållanden som tillämpades från år 1903 i takt med att kasernen och övningsfältet efter hand kunde tagas i bruk. Av skildringen kan utläsas, att hästarna ingalunda voro sämst tillgodosedda! Allt tycks ha gått med liv och lust från begynnelsen. Bland bilder, som Gustaf Bergling skänkt finnes en mycket tilltalande av "Livhusarernas sångsällskap år 1910", där författaren själv återfinnes i främsta ledet. Skildringen och bilderna komma att med tacksamhet nyttiggöras i regementsmuseets tjänst.

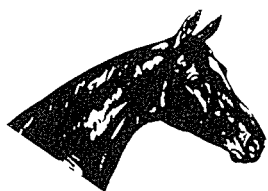
in memoriam

Carl-Gunnar Sjöblom var en av de Smålandshusarar som vid genomförandet av 1925 års härordning valde att bli livhusar. Född år 1893 trädde han i tjänst år 1911 och hade vid inträde vid vårt regemente nått sergeants grad. Efter underofficersexamen år 1914 genomgick han specialutbildning vid kulsprutekurs 1914 - 1915 och tillhörde alltså dem, som tidigast utbildats med detta vapen. På 1930-talet utbildades han även med 8,1 cm granatkastare. Hans kraftiga konsti-

tution och motsvarande inre egenskaper gjorde att vare sig kulsprutan eller granatkastaren i hans händer förde tanken till "tunga vapen"! År 1930 benådades han med Svärdstecknet.

Efter avsked med förtidspension tillträdde han arvodesbefattning och var länge betrodd regementsväbel och kasernunderofficer. Längre var han en av de ledande i regementets skytteförening och i kamratföreningen i garnisonsorten var han revisor.

S L

F:a Litteris
Box 45024
104 30 Stockholm

Sänd mig ex. av livhusaren Frans Emil Häggs memoarer "En fålebonnes minnen" mot kr 37:— (inkl. moms & porto) till Pg 39 1938 - 8. (Pg-avi medf. boken.)

Namn

Adress

Postnr Postadress

"Innan jag reste till Livhusarna var jag in till gamle prosten Salén i Jungs pastorat och tog ut flyttningsbetyg. Prosten hade lindade handleder och skrev ut betyget med en gås-penna. Han var rätt nöjd, den snälle prosten, över att jag var så liten och nätt. 'Det blir bra för hästen Du rider på,' sa han."

Ni kan med fördel beställa boken av:

Frans Emil Hägg Värsås 54100 SKÖVDE

Är hon med?

I totalförsvaret finns en stor mängd kvinnlig frivillig personal — ca 35 000 — utbildade och krigsplacerade för tjänstgöring i krig och under fredsövningar (krigsförbandsövningar, mobiliseringsövningar e d). De är avtalsbundna som A- eller B-personal för längre eller kortare tids tjänstgöring.

De är medlemmar i någon av **frivilligorganisationerna**:

SBS	Svenska blå stjärnan
SRK	Svenska röda korset
SLK	Riksförbundet Sveriges lottakårer
SKBR	Sveriges kvinnliga bilkårers riksförbund

De tjänstgör företrädesvis i expeditions-, sambands- och förplägnadstjänst, inom sjukvården och djursjukvården samt som bil- och bussförare.

GALOPP-

MAJORER

Skövdeamatören Lars Swärd vann en stor internationell amatörlöpning på Maison-Lafittebanan utanför Paris (Prix Paul Noël Delahoutre) med Sweet Reclaim. Femma i samma löpning var Huzzar med Lennart Jarvén. Första priset var 35.000 Fr. Lars Swärd leder nu överlägset World Cup för amatörer i Europa.

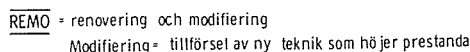
Programplan

Reslutet innebär en premiehöjning för Reservofficerskurs 1 (ROK 1) från 6 000 kr till 7 500 kr samt för Reservofficerskurs 2 (ROK) från 6 000 kr till 10 000 kr från och med sommarkurserna 1978.

Materielanskaffning

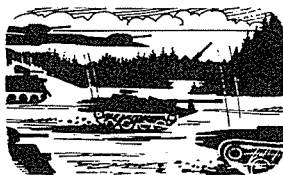
Trots att armén tillförs en betydande mängd materiel måste framhållas att kostnadsutvecklingen framtvingat nedskärningar i och senareläggning av materielanskaffningen. Detta innebär en urholkning av 1977 års försvarsbeslut.

REN = renovering (översyn av utrustning)

MARKSTRIDSFÖRBANDEN

skall i samverkan med sjö- och flygstridskrafter kunna lösa stridsuppgifter vid gräns- eller kustinvasion. De skall även, om det blir nödvändigt, kunna fullfölja striderna inne i landet.

Med rörliga, moderniserade brigader och understödsförband möjliggörs kraftsamling och anfall.

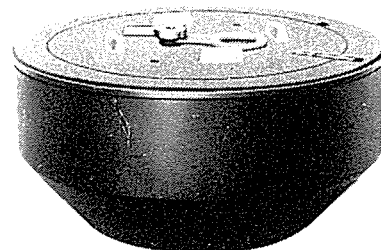
Vid kustinvasion är rörliga kustartilleriförband av väsentlig betydelse som komplement till fasta spärrbataljoner och kustartilleribrigader.

ÖB 79–84 innebär:

- De elva infanteribrigader som föreslås moderniseras – IB 77 – och de fyra norrlandsbrigaderna – NB 77 – tillförs bl a:
 - 15,5 cm haubits 77 (skottvidd ca 21 km)
 - luftvärnsrobot 70 (robotgrupperna får terrängbil 20)
 - infanterikanonvagn 91 (förses med laseravståndsmätare)
 - bandvagn 206 (främst för pansarvärnspjäser och för ammunitions-, materiel- och sjuktransporter)
- De nio infanteribrigader som t v inte kan få modern materiel benämns IB 66R. Dessa tillförs senare under 80-talet renoverade äldre bandvagnar m m.
- Fyra pansarbrigader och ett antal fristående pansarbataljoner och stridsvagnskompanier behålls.
- En ny lätt pansarvärnsrobot utvecklas.
- Anskaffning av pansarvärnsroboten TOW föreslås ske i början av 80-talet.
- Ytterligare automatkarbiner anskaffas för arméns brigader och för vissa kustartilleriförband. Dessutom utvecklas ett nytt eldhandvapen.
- En ny underhållsorganisation baserad på ökad samordning med samhällets civila resurser införs. Militära resurser för sjukvård – bl a kirurgisk operationskapacitet – förstärks.

Bildförstärkaren "Orion" införs i bl a skyttebataljon 77. Den möjliggör upptäckt av fordon på ca 600 m avstånd.

Stridsvagnsmina 6 tillförs arméförband i början av 80-talet. Minan utlöses elektromagnetiskt, vilket gör att den kan verka under fordonens hela bredd.

Militärtjänsten – en utbildningstid

Vid K 3 utbildas jägarsoldater som skall ingå i självständiga jägarbataljoner i södra och mellersta Sverige. Bataljonen skall användas inom fiendens område, ofta långt från andra egna förband, ibland upp till flera månader. Detta kräver bl a god fysik och god psykisk balans.

REDAKTIONSKOMMITTÉN FÖR LIVHUSAREN

Postgiro 61 09 17 - 7

Ansvarig utgivare:

Sekundchefen
Skövde 0500/65000/300

Redaktör:

Mj Uno Bohman
Skövde 0500/65000/394

Distributionschef:

Fj Ingvaar Gladh
Skövde 0500/65000/308

PRESSKLIPP

Under en manöver hade en bro blivit "sprängd" och en vakt utposterades för att hindra folk att ta sej över. En äldre dam, som ville över stoppades av posten. Arggt vände hon sej då till en annan soldat i närheten.

- Jag ser väl att bron är hel. Är han klok den där, som påstår att den är sprängd?
- Ja, inte vet jag. Jag har varit död i två dagar.

Efter ett flertal försök att få tyst på luckan sa korpralen:

— Med godnatt menas håll käften, begrips?

Röst ur mörkret:

— Godnatt, korpralen.

Ryggont

Karlsson drogs med ryggvärk. När han kom hem från doktorn frågade hustrun hur illa det var med honom.

— Det var inte så farligt. Det var bara hängslena som snott sig.

Källe och Osborn har varit ute på en blöt kväll och så när de lullar hem fram på morgonkröken sluddrar Källe:

— Döö, vi talar inte om för nån var vi har vart.

— Närå, närå, lallar Osborn. Men... men, tillade han efter en stund, döo, för mej kan du la tala om var vi har varit.

"Det här börjar verka mystiskt"

- Vi ska nu strax landa på Helsingfors flygplats. Jag ber er spanna fast säkerhetsbältena och uppmärksamma att rökning inte längre är tillåten. Och så en liten fråga... Är det möjligen någon som sett till piloten?

- Nä, Rudolf, hur känns det att vara nygift?

- Hemskt! Inte får jag röka, inte får jag dricka och inte får jag gå ut om kvällarna!

- Men herregud, då blir du väl förbannad?

- Nä, det får jag inte heller.

...hade den kyrkliga syföreningen utflykt med buss. Efter ett par mil får man punktering. Chaufför Carlsson tar genast befälet: - Vi får hjälpas åt. Jansson sköter domkraften! Persson hjälper mej med reservhjulet! Och pastorn går utom hörhåll!

- landstigningsövning 1978

Den sovjetiska östersjömarinen 1978.
Övningsaktiviteter.

I månadsskiftet juni-juli genomförde den sovjetiska östersjömarinen en större landstigningsövning på ön Ösel.

Övningen hade föregåtts av en successiv tillförsel av landstigningsfartyg av bl a Alligator- och Ropuchaklass från andra sovjetiska mariner. Även civila handelsfartyg hade uttagits för att delta i övningen.

Från mitten av april till slutet av juni genomfördes en serie förövningar i vilka fartyg, flygplan och helikoptrar deltog.

På förmiddagen den 30 juni upptäckte svenskt spaningsflyg stora överskeppningsstyrkor, skyddade av tunga stridsfartyg, eskortfartyg, minsvepare och flyg på väg norrut mot farvattnen öster om Gotland.

Under denna förflyttning utsattes överskeppningsstyrkan för fingerade flyganfall av bl a det nya bombflygplanet Backfire, som sedan några år ingår i det sovjetiska marinflyget.

På morgonen den 1 juli befann sig fartygen i höjd med Gotska Sandön och styrde därifrån österut mot ön Ösel. Landstigningen som skedde på Ösels norra strand föregicks av luftlandsättningar från tunga transportflygplan och understöddes av en stor flyginsats.

Med hänsyn till fartygsinsatsen kan det ha varit t ex ett marininfanteriregemente med tung utrustning dvs ca 2 000 soldater jämte arméstridskrafter som förflyttades från ilastningshamnar i södra Baltikum till landstigningsområdet.

Övningsändamålet synes bl a ha varit att förflytta en stor landstigningsstyrka ombord på såväl militära landstigningsfartyg som civila handelsfartyg, under hot från flyg- och sjöstridskrafter.

Försvarssidan bestöd av lätta ytstridskrafter (bl a torpedbåtar och robotfartyg), ubåtar och flyg.

Landstigningsövningen som var den hittills största i Östersjön kan tyda på att Sovjetunionen fortlöpande bygger upp och övar landstigningsstyrkor för att kunna genomföra överskeppnings- och landstigningsoperationer.

Ryska marininfanterister under landstigning med hjälp av amfibiefordonet BTR 60-P

Skånska Husarer

Text och foto: Inger Järsholm
ur tidningen

HÄSTEN
3/78

För 27 år sedan försvann kavalleriet definitivt från det skånska försvaret. Sörjt av många — kanske inte så mycket för sin försvarsgärning, som med tiden blivit alltmer otidsenlig — som för den tjusning och nostalgi det förmedlade.

Men nu kan vi glädjas åt dem igen, K 2-husarerna i sina mörkblå uniformer med gyllene "revben" samt ystaddragonerna (K 6) i sina ljusblå. En samling kavallerister som sitter till häst som man ska, inga hopsjunkna axlar eller ryggar här inte. Men så har de också nästan samtliga tjänat Kronan från hästryggen en gång.

□□□ Det var detta som blev anledningen till att Skånska Husar och Dragontroppen i Helsingborg kom till. Runt om på ridhusen och i ridklubbarna i nordvästra Skåne träffades äldre ryttare och fann att de alla hade mer eller mindre påtaglig anknytning till gamla nedlagda kavalleriförband. Man pratade och log över gamla minnen och traditioner och så beslöt man att bilda en sammanslutning vars huvuduppgift ska vara att fungera som paradtopp och ge extra festi-

vitas vid olika, lämpliga tillfällen av någorlunda seriös art.

Eldsjälen Widar Heikenberg, som själv en gång tillhört Livregementets Husarer i Skövde, blev ordförande i föreningen och ställdes först och främst inför problemet var man skulle skaffa uniformer. Det visade sig efterhand att de gamla, hade försvaret eldat upp, så nya fick sys. Men var få pengar? Att sy en uniform av detta slag går lös på minst 3.500 kr. Bingo och lotterier blev lösningen

och räddningen här som i så många andra föreningar. De pengarna fick också räcka till en komplett ridutrustning åt gruppens manns omfattande sadel, kandar, parad-täcke, sabel och grimskäft. Försvaret har bidragit med en del sablar.

— Och sen, säger Widar, kom problemet med hästarna. Ingen av oss hade egen häst. Vi fann att hästarna i Helsingborgs ridhus, åtminstone den gången för tre år sedan, var oanvändbara — de gick inte att rida ute på stan. Men i Landskrona ridhus fick vi med lätthet ihop de 12-15 hästar gruppens 30 aktiva ryttare behöver per gång.

En rivstart

Det blev en rivstart för troppen från Helsingborg. Kort efter bildandet hade man parad genom stan i samband med FBU:s riksstämman. Sen följde uppvisning på P2:s i Hässleholm 300-årsjubileum och på invigningen av Göteborgs nya ridhus bl a.

— Dit anlände vi kvällen innan, tilldelades för oss helt främmande hästar, och sen vi sorterat ut ett och annat vilddjur övade vi lite kort innan vi dagen efter trots allt gjorde en anständig uppvisning i bl a kadrilj, ler Widar.

— Vi har blivit bortskämda med hästar eftersom de i Landskrona håller god standard, fortsätter han. Och sen har väl i sanningens namn vårt ridande inte försämrat dem heller. Till skillnad från ungdomarna som rider dem större delen av dan kan vi samla ihop dem, när vi sätter oss upp på kvällarna brukar de vara mycket långa.

Medelåldern bland oss är 50-60 år, vår nestor Fritz Jönsson är 72. Och alla är gamla duktiga ryttare, varav flera t ex varit remontryttare på Herrevadskloster. Många har också genomgått ridskolan på Strömsholm under dess militära epok.

Även sabelexercis

Vi övar gemensamt fredagar och lördagar, ett par timmar varje gång. Vi har egna instruktörer, Carl-Eric Nilsson och Christer Andersson och för att få pli på hästarna brukar vi

rida igenom L A och B-dressyren. Vanligtvis hoppar vi inte, men en del av oss deltar i ridklubbens hoppningar en annan kväll i veckan. Och så samkör vi förstås de olika programmen inför våra uppvisningar. Vi ändrar dem lite då och då för att vi inte ska tröttna på dem, och sen är ju programmets utformning mycket beroende av hur stor plats vi har till vårt förfogande på uppvisningsplatsen.

— Sabelexercis övar vi också, för vi lägger lite an på den gamla militära drillen, inte minst för det är lättare att få det hela att fungera med den.

— Antalsmässigt kommer vi gamla militära ryttare inte att räcka till i längden, vi måste utöka vår skara med civila ryttare. Visserligen är 80-90% av de ungdomar som rider flickor, men i Landskrona Ridklubb har vi hittat en del duktiga pojkar och av dem har vi gjort en ungdomsavdelning. Vi ger dem ett hum om de gamla militära traditionerna, för det är ju något som de, vad det gäller kavalleriet, aldrig kan få när de gör sin värnplikt. Men hos oss kan de lära genom att lyssna på våra berättelser, genom att iakttä vårt agerande till häst.

— Och en dag när vi gamla kavallerister inte längre finns kan de ta över och föra traditionerna vidare.

Först hästen...

De fina kavalleritraditionerna som aldrig en infanterist kan få och där den främsta är att det alltid är hästen som kommer först. Hästen ska ha den bästa vården. Efter en ritt ska ryttaren undersöka att den inte har några skador, tvätta, vattna och fodra den innan han själv gör sig i ordning och äter. Hästen är den som man först och främst ska ta vara på.

Vad vi inte minst lägger an på i vår uppfostran av våra unga ryttare är just detta. De får också lära sig sadla och betsla ordentligt, att rida på kandar som sitter rätt och utan att de sitter och drar i stängerna osv.

Rengt allmänt tycker vi gamla kavallerister att ridungdomen i dag borde läras mer om hästens skötsel och sadling innan de över-

"Hästens skål" utbringas på traditionellt kavalleristmanér. Fr v troppens ålderman Fritz Jönsson (72), instruktören Christer Andersson, stf troppchefen Lars Fredriksson och Ove Linné.

Foto: K-U Engström

huvudtaget får rida. De kommer alldeles för fort upp på hästarna i dag. Och de förstår ofta inte det är ett djur, utan behandlar dem som cyklar eller mopeder.

De ser inte i hästarna individer, vilket ofta är ridskolans fel. Ungdomarna borde de första åren ha en och samma häst så att de lärde känna den.

— Då hade de också lärt sig att respektera hästar de inte känner, något som är oerhört väsentligt, och som det slarvas med i dag. Det är inte feghet — det är omdöme, säger Widar Heikenberg, avsutten kavallerist som satt upp igen, tillsammans med gamla kolleger, som gladeligen offrar massor av tid och pengar för att göra en del av det som de förr fick betalt för att göra.

Ibland samlas de för att glamma och uppleva det gamla mässlivet. Och då som nu gäller alltid den första skålen HÄSTEN. □

På helt främmande hästar genomförde de skånska husarerna en strålande uppvisning under invigningen av Göteborgs ridhus i oktober 1977.

Foto: Maria Cidh-Åberg

KANSKE NÅGOT FÖR LIVHUSARERNA ATT

" TA EFTER ? "

Ur gamla albumet

Den fyrbente stridskamraten uthålligast, trognast och bäst.

Han bar sin husar genom tidens ström - en obemärkt nummerhäst.

det var bättre förr !

KavKAS
utbildar:

jägare
på heltid

jägare
på deltid

efterlysning

Arbetet med muséet och annan dokumentation av Livhusarernas
öden och äfventyr pågår för fullt.

TYVÄRR SAKNAS EN DEL.

allt mottages!

LIVHUSARERNA
SKÖVDE

den fyrbente stridskamraten

